

עקב

קיי"א פסוקים, אי"ק סימן, יעל"א סימן.

א) וי"ל הרמז בזה, דתיבת "אי"ק" הוא גם אותיות "קיי"א", מלשון הקאה, כמו ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אותה וכו' הכתוב בסוף פרשת אחרי (והסימן נכתב הפוך, אי"ק, כדי להדגיש שיש סימן, ובכתיבה כסדרן - קיי"א- יאמר הקורא דרך מספר הפסוקים יש כאן, וגם, שלא להוציא דבר רע מפיו, עיין ברכות ה' ע"ב, מפני מה לא נאמר נו"ן באשרי וכו' והפוסקים הקפידו ע"ז, סי' ר"ע כתבו סי' ע"ר, שמ"ד-שד"מ), וזה בא לרמז, מענין שהזהיר התורה הרבה פעמים, וגם בסוף פרשה זו בפרשת והי' אם שמוע, השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה וכו', דאם יסורו מדרך ה' יאבדו מעל הארץ הטובה.

וע"ע שם מש"כ בפרש"י שם ד"ה ואבדתם מהרה, על כל שאר היסורין אגלה אתכם מן האדמה וכו' משל למלך, ששלח בנו לבית המשתה והיה יושב מפקדו אל תאכל ולא תשתה יותר מצרכך, שתבא נקי לביתך, ולא השגיח הבן ההוא, אכל ושתה יותר מצרכו, והקיא וטנף את כל בני המסיבה, נטלוהו בידי וברגליו, וזרקוהו אחורי פלטרין ע"כ, וזהו הרמז

במילת אי"ק - אותיות קי"א, דאם ח"ו יסורו מן הדרך אשר צוה ה', יהא זה גורם להקאת הארץ אותנו, ח"ו.

וסימן הב' יעל"א, י"ל הרמז בזה, על מדת היראה שבפרשתינו, ועפ"י מה שאמרו חז"ל במסכת ברכות (דף ל"ג ע"ב) ואמר רבי חנינא הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים שנאמר (דברים י"א, י"ב) ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה וכו' אטו יראה מילתא זוטרתא הוא אין לגבי משה מילתא זוטרתא הוא עיי"ש, והכונה בזה, למי שעוסק בתורה וזוכה לכתרה, דאצלו היראת שמים במדה הכי גבוה מילתא זוטרתא היא, כמו"ש בפירוש העמק דבר להנצי"ב עיי"ש דברים יקרים בזה, ותיבת יעל"א, נוטריקון הוא, יע"ל אלקים, ר"ל דע"י הלימוד התורה, זוכה בזה ליראת שמים גדולה, עד שיוכל בזה לעלות מעלה, לקרבה לאלקים.

ב) עוד יש לומר, דתיבת יעל"א מלשון עלי' הוא, ובאה לרמז על מש"כ בסדרה (דברים ט', ט') בעלתי ההרה לקחת לוחות האבנים לוחת הברית אשר כרת ה' עמכם וכו', והוא עליית משה אל ההר לקבל לוחות שניות, וגם לפי דרך זה, יש בזה רמז למדת היראה כנ"ל באות הקדום, עפימ"ש הרמב"ם (מורה נבוכים ג' - כ"ד) בביאור הקרא (דברים כ"ח, נ"ח), אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת וכו' ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את ה' אלקיך, דתכלית התורה כולה, בין במצות עשה בין במצות לא תעשה, הוא דבר אחד, והוא יראת השי"ת, וכן ביאר משה רבינו במעמד הר סיני, כי אין תכלית הכוונה בנתינת התורה, אלא היראה, הוא שאמר (שמות כ', י"ז) לבעבור נסות אתכם בא האלקים, ובעבור תהיה יראתו על פניכם עיי"ש וברבינו בחיי על קרא הנ"ל, והיינו דע"י עליית משה רבינו לקבל הלוחות דכלול בזה כל התורה (עיי' מה שכתבנו בזה בפרשת דברים), והרי התכלית של כל התורה הוא יראת שמים כנ"ל, לעלות במעלותי ולדבק באלוקים.

ומצאתי סיוע לדברי הרמב"ם והרבינו בחיי, דעיקר תכלית התורה הוא יראת שמים, בנוסח התפלה שאומרים ג' פעמים בכל יום, השיבנו אבינו לתורתך וקרבתך מלכינו לעבודתך, מבואר מזה, דע"י השיבותינו לתורה יהי' מזה קירוב לעבודת ה' ממילא, דתכלית התורה הוא יראה ועבודת ה'.

וכשאני לעצמי הי' ג"ל, ליתן עוד סימן למנין הפסוקים שבפרשה זו, והוא תיבת ועל"ה, הכתוב בפרשתן (דברים י' א') בעת ההוא אמר ה' אלי פסל לך שני לוחות אבנים כראשנים ועל"ה אלי ההרה וכו', וחושבנא דדין הוא כחושבנא דתיבת יעל"א ג"כ עולה בגי' מספר קי"א, וצ"ע על דורש"י רשומות שלא עשו להם סימניות, בתיבת ועל"ה, הכתוב בפרשה זו.